SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 134/2025-33

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Slovenská sporiteľňa, a.s.**, Tomášikova 48, Bratislava, zastúpenej POPOVIČ & PARTNERS s. r. o., Timonova 4B, Košice, proti oznámeniu Okresného súdu Žilina č. k. 29T/17/2023-3179 z 11. decembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 5. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny oznámením okresného súdu v trestnom konaní o neudelení súhlasu na výkon záložného práva k zaisteným veciam.

II.

2. Sťažovateľka má záložné právo k rodinnému domu a pozemkom obvinenej dlžníčky na zabezpečenie splácania dlžníčke poskytnutého úveru. Tieto nehnuteľnosti boli podľa § 96a Trestného poriadku zaistené príkazom prokurátora z januára 2022 pre podozrenie, že ich obvinená sčasti približne 35 000 eur nadobudla za peniaze, o ktoré podviedla poškodenú, a sčasti približne 178 000 eur, ktoré jej ako úver poskytla sťažovateľka. Na obvinenú dlžníčku bola v marci 2023 podaná obžaloba pre zločin podvodu. Sťažovateľka vyhlásila splatnosť obvinenej poskytnutého úveru a v auguste 2024 požiadala o obmedzenie zaistenia alebo udelenie súhlasu s výkonom záložného práva. Tvrdila, že jej pohľadávka je približne 172 000 eur a hodnota nehnuteľností je približne 223 000 eur. Je toho názoru, že jej záujem na splatení úveru je vyšší ako záujem poškodenej.

3. Okresný súd uznesením z 18. novembra 2024 návrh sťažovateľky z augusta 2024 podľa § 51 ods. 2 Trestného poriadku zamietol. Zastával názor, že nebolo rozptýlené podozrenie o tom, že nehnuteľnosti sú výnosom z podvodu. Naďalej je tak možný trest prepadnutia veci

a pred nárokom sťažovateľky má prednosť nárok poškodenej na náhradu škody. Uznesenie okresného súdu bolo sťažovateľke doručené 16. decembra 2024 a 18. decembra 2024 proti nemu sťažovateľka podala sťažnosť okrem iného aj preto, že okresný súd napriek jej návrhu nerozhodol, prečo jej nemožno udeliť súhlas na výkon záložného práva. O tejto sťažnosti do podania ústavnej sťažnosti nebolo rozhodnuté.

4. Popritom okresný súd sťažovateľke 11. decembra 2024 zaslal ústavnou sťažnosťou namietané oznámenie, v ktorom uviedol, že s ňou bude konať ako so zúčastnenou osobou, no neudeľuje jej súhlas na výkon záložného práva, čo odôvodnil rovnakými úvahami ako v uznesení z 18. novembra 2024. Na to sťažovateľ reagoval podaním z 19. decembra 2024, v ktorom uviedol, že oznámenie súdu nevyvoláva žiadne právne účinky a o jeho návrhu malo byť rozhodnuté uznesením, proti ktorému je prípustná sťažnosť. Napokon sťažovateľ v tomto podaní okresný súd „notifikoval“ o zámere uplatniť svoje práva ústavnou sťažnosťou, ak okresný súd nebude konať v lehote na podanie ústavnej sťažnosti proti oznámeniu, ktoré mu bolo doručené 16. decembra 2024.

III.

5. Podľa sťažovateľky postup okresného súdu je nezákonný a namietané oznámenie ako také nevyvoláva a ani nemôže vyvolať právne účinky, pretože neobsahuje výrok a chýba v ňom aj riadne odôvodnenie. Preto ho považuje za nedostatočné, arbitrárne a nepreskúmateľné, rovnako aj z dôvodu absencie relevantného vyjadrenia sa k jej argumentácii a vysporiadania sa s jej návrhmi. Sťažovateľke neumožňuje podať proti oznámeniu akýkoľvek opravný prostriedok, pretože uvedené ani Trestný poriadok neupravuje a nepripúšťa a sťažovateľka ani nebola poučená o forme a spôsobe možnej obrany zo strany okresného súdu.

IV.

6. Ústavná sťažnosť je podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

7. Sťažovateľka si svoje práva na výkon záložného práva uplatnila návrhom z augusta 2024 tak, že alternatívne navrhla buď obmedzenie zaistenia, alebo udelenie súhlasu s výkonom záložného práva. Tento jej návrh bol zákonom predpokladaným spôsobom zamietnutý a sťažovateľka proti nemu podala sťažnosť, ktorej prípustnosť vyplýva z § 52 Trestného poriadku. O tejto sťažnosti doteraz nebolo rozhodnuté. Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného namietla, že napriek jej návrhu nebolo rozhodnuté o udelení súhlasu na výkon záložného práva. Z toho je zrejmé, že krajský súd sa na podklade sťažovateľkou podanej sťažnosti musí vysporiadať s tým, či uznesením okresného súdu bolo rozhodnuté aj o jej návrhu v časti alternatívy na udelenie súhlasu s výkonom záložného práva a s tým, či je toto rozhodnutie vecne správne. Pokiaľ o sťažnosti sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu nie je právoplatne rozhodnuté, nemožno dospieť k záveru o vyčerpaní právnych prostriedkov, ktoré jej priznáva Trestný poriadok na ochranu jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (čl. 36 ods. 1 listiny) a čl. 20 ods. 1 ústavy (čl. 11 ods. 1 listiny) tak, ako to predpokladá § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Na tom nemení nič ani to, že okresný súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením sťažovateľke oznámil, že jej neudeľuje súhlas na výkon záložného práva. Možno so sťažovateľkou súhlasiť, že takéto oznámenie nie je zákonom predpokladaným spôsobom vysporiadania sa s jej návrhom z augusta 2024, a preto nevyvoláva žiadne právne následky. Preto ani nemôže byť skutočnosťou, ktorá by bola spôsobilá byť príčinou porušenia základných práv sťažovateľky. S tým, či o návrhu sťažovateľky okresný súd rozhodol správne a zákonom predpokladaným spôsobom, sa musí vysporiadať krajský súd, ktorý má rozhodnúť o sťažnosti sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu z 18. novembra 2024.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. februára 2025

Robert Šorl
predseda senátu